

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 23 เทศกาลธรรมดา ปี A

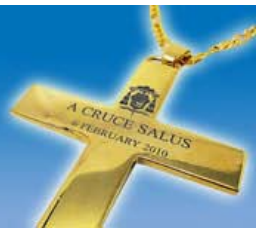
(วันที่ 7 กันยายน ค.ศ. 2014)

พี่น้องที่รัก ดังที่เราทราบกันดี กรมอุตุนิยมวิทยามีหน้าที่รับผิดชอบเตือนประชาชนให้ทราบล่วงหน้าถึงอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เช่น พายุฝนฟ้าคะนอง น้ำท่วมอย่างฉับพลัน หรือผลที่ตามมาจากแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงซึ่งอาจก่อให้เกิดคลื่นยักษ์สึนามิได้ เป็นต้น เจ้าหน้าที่ทุกคนของกรมนี้ต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างตรงไปตรงมาและสม่ำเสมอ พวกเขาไม่สามารถแก้ตัวจากความรับผิดชอบอันเนื่องมาจากความบกพร่องในหน้าที่โดยที่กักตักเอาเองว่าประชาชนคงจะไม่ฟังเสียงของพวกเขา หรือว่าการเตือนของพวกเขาจะทำให้ประชาชนผิดหวัง โกรธ ไม่สบายใจ หรือตื่นตระหนก ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อเศรษฐกิจส่วนรวมได้

ในฐานะคริสตชนคนหนึ่งเราทุกคนเป็นพี่น้องกัน และ พระบิดาเจ้าสวรรค์ของเรา ทรงแต่งตั้งเราแต่ละคนให้เป็นผู้ดูแลเอาใจใส่และตักเตือนซึ่งกันและกัน เหมือนที่พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งประกาศกเอเสเคียลให้เป็นคนยามคอยดูแลสอดส่องอันตรายที่อาจเข้ามาจู่โจม อิสราเอลประชากรของพระองค์ “เราแต่งตั้งท่านให้เป็นคนยามสำหรับพงศ์พันธุ์อิสราเอล ท่านได้ยินถ้อยคำจากปากของเราเมื่อใด ท่านก็จงตักเตือนเขาแทนเราเถิด ” (อสค 33:7) ยิ่งกว่านั้น พระองค์ยัง ทรงกำชับท่านให้ตักเตือนผู้กระทำความผิดให้กลับใจเพื่อเขาจะได้รับ ความรอดพ้นเหมือนคนอื่น ถ้าเขาต้องตายไปในความผิดโดยไม่ได้รับการตักเตือนจากท่าน ท่านจะต้องรับผิดชอบในความผิดนั้นด้วย แต่ถ้าท่านได้ทำหน้าที่ของท่านอย่างสมบูรณ์แล้ว เขายังไม่ยอมกลับใจ ท่านก็ไม่ต้องรับผิดชอบต่อชะตากรรมของเขา

ในทำนองเดียวกันนักบุญเปาโลชี้ให้เห็นว่าเราแต่ละคนเป็น **“หนึ่งความรักซึ่งกันและกัน”** (รม 13:8) แน่نون สิ่งนี้รวมความถึงความกล้าหาญในการตักเตือนซึ่งกันและกันถึงอันตรายหรือภัยพิบัติที่กำลังจะมาถึงด้วย ความรักแท้ไม่ได้หมายความว่าเราต้องตามใจคนที่เรารักทุกอย่าง ไม่ว่าเขาจะทำอะไรก็ตาม ความรักแท้ต้องกล้าพูดว่ากล่าวตักเตือน ถ้าคนที่เรารักกำลังหลงผิดหรือกำลังออกนอกเส้นทาง ถ้าเราปล่อยให้เขาทำทุกอย่างตามอำเภอใจโดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะตามมาเพราะกลัวว่าเขาจะเสียใจหรือเพราะไม่อยากขัดใจเขา สิ่งนี้แสดงว่าเราไม่รักเขาจริง

ทุกครั้งที่เรามาร่วมพิธีมิสซา เราจะสวด **“บทข้าแต่พระบิดา”** ซึ่งในบทอธิษฐานภาวนานี้พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้วอนขอพระเจ้าเพื่อ**“พระอาณาจักรจงมาถึง”** (มธ6:10) อย่างไรก็ตาม เราต้องไม่ทำเพียงแค่วอนขอพระเจ้าเท่านั้น แต่เราต้องทำงานเพื่อพระอาณาจักรนี้ซึ่งเป็นอาณาจักรแห่งสันติสุข

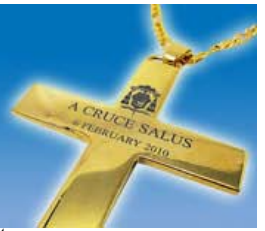
ความรัก และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกลายเป็นความจริงด้วย นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าจึงทรงกำชับศิษย์ทุกคนของพระองค์ รวมทั้งเราทุกคนที่อยู่ที่นี่ด้วยว่า เราต้องพยายามตักเตือนซึ่งกันและกันเพื่อทุกคนจะสามารถคืนดีกันได้ ในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ไม่มีใครสมบูรณ์พร้อมทุกอย่าง เราทุกคนมีความอ่อนแอและความบกพร่องด้วยกันทั้งนั้น ดังนั้น การตักเตือนซึ่งกันและกันเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเราแต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน

ยิ่งกว่านั้น พระเยซูเจ้ายัง ทรงกระตุ้นเราให้อธิษฐานภาวนาร่วมกันด้วย การอธิษฐานภาวนาส่วนตัวเป็นสิ่งจำเป็นและขาดไม่ได้ แต่การอธิษฐานภาวนาแบบนี้ไม่สามารถทดแทนการอธิษฐานภาวนาแบบส่วนรวมหรือแบบเป็นกลุ่มซึ่งพระเยซูเจ้าประทับอยู่ด้วยเพื่อทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันในความรักของพระองค์ ดังที่เราทราบกันดี รูปแบบของการอธิษฐานภาวนาแบบเป็นกลุ่มที่ดีที่สุดคือ พิธีมิสซา นั่นเอง เราทุกคนที่อยู่ที่นี่ได้รับการประทับตราด้วยเครื่องหมายแห่งศีลล้างบาป อันเป็นเครื่องหมายแห่งความเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระเยซูเจ้า เพราะความเป็นหนึ่งเดียวกันอันนี้เอง เราต้องอธิษฐานภาวนาและทำงานเพื่อการมาถึงอย่างครบบริบูรณ์ของพระอาณาจักรของพระเจ้า

เราต้องตระหนักอยู่เสมอว่าการตักเตือนซึ่งกันและกันเป็นหน้าที่ของทุกคน ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช พ่อแม่ ครูบาอาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่บ้านเมืองคนใดคนหนึ่งเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ปัญหาประการหนึ่งที่เราต้องเผชิญคือ เราจะตักเตือนซึ่งกันและกันอย่างไร ? พ่อคิดว่าเพื่อให้หน้าที่อันสำคัญยิ่งนี้ของเราประสบผลสำเร็จ เราต้องทำทุกอย่างด้วยความสุภาพถ่อมตนและด้วยแรงจูงใจที่ถูกต้อง นั่นคือ เราต้องทำเพื่อคงไว้ซึ่งเอกภาพและความรักในพระศาสนจักรของเรา ยิ่งกว่านั้น เราต้องคำนึงถึงกาลเทศะด้วย วิธีการหรือเทคนิค น้ำเสียง และสีหน้าท่าทาง ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การตักเตือนของเราบรรลุเป้าประสงค์ได้เช่นเดียวกัน เหนือสิ่งอื่นใดเราต้องไม่ลืมกฎทองที่ว่า “**ท่านอยากให้เขาทำกับท่านอย่างไร ก็จงทำกับเขาอย่างนั้นเถิด**” (มธ 7:12) จงตักเตือนลูกหลาน ญาติพี่น้อง สามีหรือภรรยา เพื่อนบ้าน หรือผู้ร่วมงานของท่าน เหมือนอย่างที่ท่านต้องการให้เขาหรือเธอตักเตือนท่านเมื่อท่านทำผิด อนึ่ง เวลาที่เราต้องชี้ให้คนอื่นเห็นความผิดของเขา เราไม่ควรเน้นว่าความผิดนั้นทำให้เราเสียใจหรือมีผลกระทบต่อนเราโดยตรง แต่เราควรชี้ให้เขาเห็นว่าสิ่งที่เขาทำนั้นผิดต่อความรักที่เขามีต่อพระเจ้าและเพื่อนพี่น้องของเขา และเป็นสิ่งที่ทำให้พระเจ้าทรงขัดเคืองพระทัยมากกว่า เหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงบอกเรา ในบางกรณีเราอาจต้องการความช่วยเหลือจากเพื่อนหนึ่งหรือสองคนเพื่อนำพี่น้องผู้หลงผิดกลับคืนมา หรือถ้าจำเป็น เราต้องแจ้งให้ผู้มีอำนาจในพระศาสนจักรทราบ ถ้าเขายังปฏิเสธที่จะยอมรับการตักเตือนจากผู้มีอำนาจที่สูงกว่า วิธีการสุดท้ายที่เราต้องใช้คือขอให้เขาออกไปจากพระศาสนจักรเพื่อความดีของส่วนรวม

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

พี่น้องที่รัก การตักเตือนซึ่งกันและกันไม่ใช่เรื่องง่าย มันเรียกร้องความสุภาพถ่อมตนทั้งจากผู้
ตักเตือนและผู้ถูกตักเตือน ด้วยเหตุนี้ ความช่วยเหลือจากเบื้องบนเป็นสิ่งจำเป็น ในมิสซาวັນนี้ให้เราอน
ขอพระพรพรทานจากพระเจ้าเพื่อว่าเราแต่ละคนจะมีความกล้าหาญในการตักเตือนเพื่อนพี่น้องที่หลงผิด
และเพื่อเราแต่ละคนจะมีความสุภาพถ่อมตนเพียงพอที่จะยอมรับการตักเตือนจากทุกคนที่อยู่รอบข้างเรา
ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน